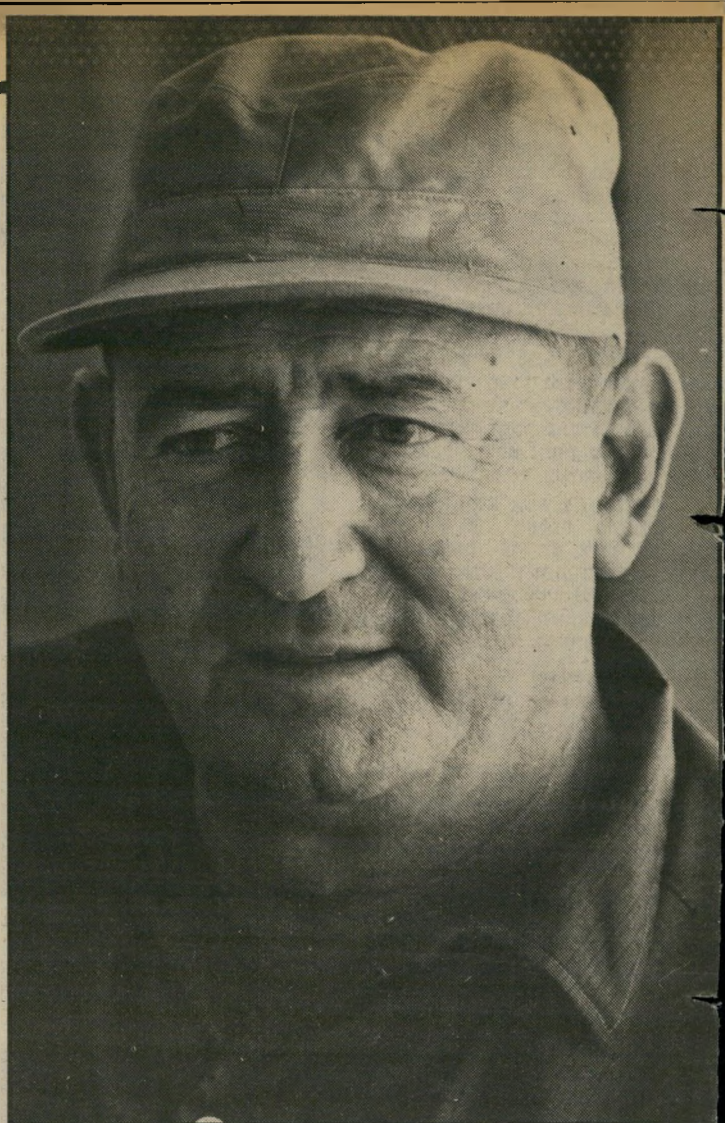

הקבורה של ששת הימים

**הלווייתו של אברהם יפה הפכה
לכנס מחזור: אלופי ששת הימים
ויורשיהם נפגשו וחבשו כיפות**

הקונסנזוס הלאומי ח"כ העברי דה חייס ברי לב, חולף על פני השר ללא תיק אריק שרון, ואשתו לילי (משמאל), בכניסה לבית הקברות, שם הובא

למנוחות אברהם יפה. שרון בא למקום ביחד עם הקומנדר שהביא את ארונו של יפה, ועמד במרחק משאר שרי הממשלה שהיו במקום. במלחמת ששת הימים היה אריאל שרון מפקד אוגדה, כמו יפה.

א יוליא ארון הקבורה, שי הובא על גבי קומנדר צבאי, היה נדמה שזוהי פגישת מחזור מרגשת. אך גם כך ארון העץ שבו היתה מונחת גופתו של אברהם יפה, לא הסריע בסופו של דבר לפגישה של בני מחזורים שונים בחברה הישראלית, שבאו להלוויה. 70 שנות חייו של יפה, בן מושב יבנאל שבצפון הארץ, ניכרו היטב בדמויות שבאו לחלוק לו כבוד אחרון.

זה לצד זה צעדו בהלוויה מושי בניקים ותיקים וחמוריסבר כמו בני שושלת מישפחת יפה, שהפכה לאחת המישפחות המפוארות והמסועפות בארץ (העולם הזה 2062). קיבוצניקים, שיפה נמנה עימם כ" שהיה בין מקימי תל-עמל, היום קיבוץ ניר-דוד; אנשי השומר ה" צעיר, הפלג הסטליניסטי של תנועת הפועלים בארץ-ישראל, שיפה נמנה בעבר עימם, לצד חברי התנועה למען ארץ ישראל השלמה, שאליה הצטרף יפה אחרי מלחמת יום-הכיפורים, ושמטעמה אף נבחר לכנסת;

ח"כים ושרים שזכרו את יפה, אף שכח"כ היה מאוד לא פעיל בסיעת הליכוד בכנסת השמינית. הופיעו גם חברים רבים ממישרי רדי-הקלאות, אנשי רשות שמורות הטבע והטיירת הירוקה המציקה לבדווים בנגב. יפה היה האיש שהקים בראשית שנות ה-60 את רשות שמורות-הטבע, שהפכה לבית-אול"נה של חסידי ארץ-ישראל השלמה, הנרשאים את אהבת ארץ-ישראל ונוסיה בפייהם.

אך יותר מכל בלטו בהלוויה חבריו לנשק של יפה — קצינים בכירים בצה"ל, בשירות קבע או מילואים, ששירתו לצידו או תחת פיקודו של האיש שהגיע עד ל

הקפנו בשומר-יראש אלא בחיילות-קציות שהוצמדו אליהם. במלחמת ששת-הימים היה הרצוג הפרשן הצבאי של קול-ישראל וקנה או את פירסומו העולמי, ובגין היה חבר בממשלת הליכוד הלאומי, שהוקמה סמוך ל-5 ביוני. אחר-כך, ב-1974, נבחר יפה לכנסת מטעם התנועה למען ארץ-ישראל השלמה, שהיתה בזמנו אחד ממרכיבי הליכוד.

כיפה נשיאותית הנשיא הנבחר חיים הרצוג מחייד, ואילו מבטו של ראש-הממשלה מנחם בגין, העומד לידו, קפוא לחלוטין. הרצוג בגין, משה ארנס, שימחה ארליך, ויועצו של בגין לענייני התיקשורת, אורי פורת, באו לבית-הקברות בסמיכות זמנים והמתינו ביחד לבוא הארון. הם לא